№ 20/1956.

Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om vägtrafik i landskapet Åland.

Den stadigt växande motorfordonstrafiken har lett till att den i riket gällande trafiklagstiftningen från 1948 i år måst ersättas med en ny lagstiftning i ämnet. Landskapets gällande motorfordonslag, som utfärdades 1949, stöder sig på rikets tidigare lagstiftning. På samma grunder är det nödvändigt att också här modernisera lagstiftningen, och en lämplig förebild erhålles i rikets nya lagstiftning. För enhetlighets skull är det också till fördel att stadgandena i landskapet och riket så mycket som möjligt äro lika, i synnerhet som många av landskapets invånare då och då komma att röra sig i trafiken på fastlandet. Det finns också skäl att beakta de internationellt enhetliga bestämmelserna, så att turister, som röra sig i landskapets trafik, icke här ha att ta hänsyn till speciella, avvikande bestämmelser.

Den nya rikslagstiftningen har i viss mån utvidgat vägtrafikbestämmelsernas tillämpningsområde. Sålunda stadgas i 1 § lagen om vägtrafik (FFS 143/57) att lagen äger tillämpning också på enskild

väg och andra för den allmänna trafiken avsedda eller i trafik använda vägar eller områden. Detta betyder, att samtliga trafikbestämmelser äga tillämpning överallt där fordon mötas och speciellt bör uppmärksammas, att straffbestämmelserna gälla också brott som begås mot trafikbestämmelserna på helt privata områden.

I 2 § lagen om vägtrafik har intagits de allmänna principerna för framförande av fordon på väg. Där stadgas att trafikant städs skall iaktta omsorg och varsamhet till förekommande av skada, som påkallas av omständigheterna, att han icke skall hindra eller stör trafiken eller utsätta andra för fara, ej heller störa dem, som bo eller uppehålla sig vid väg. Han skall vidare iakttaga de anvisn gar som trafikmärken, polis, besiktningsman samt trafiköervakare meddela.

I 3 § har vägtrafikants skyldighet vid trafikolycka närmare preciserats. Han bör sålunda omedelbart stanna och efter bästa förmåga bistå skadade och också i övrigt hjälpa till efter omstä digheterna. Han är skyldig att uppge namn och adress och lämna gifter om händelsen. Vidare är trafikant skyldig att hjälpa til få skadade transporterade för erhållande av vård.

I 4 § bestämmes allmänt om trafikmedlens konstruktion, skick

rustning och belastning. Detaljbestämmelserna härom skola givetvis utfärdas i förordningsväg.

Körkortsprincipen är uttalad i 5 §. Envar som skall framföra motorfordon, bör ha vederbörligt tillstånd. I denna § stadgas också om motorfordonstrafik såsom enligt näringslagen reglementerad näring. Sålunda skall den, som vill meddela undervisning i körning med motorfordon, i princip ha tillstånd härför. Vidare skall utövare av yrkesmässig motorfordonstrafik, alltså person- eller lasttrafik, ha tillstånd härför. Tillstånd skall meddelas på viss tid och kan återkallas helt och hållet eller för viss tid. En undantagsbestämmelse finnes för traktor. Här hänvisas i rikets lag till förordning beträffande i vad mån traktor får användas för varutransport utan trafiktillstånd.

I §§ 6, 7, 8 och 9 har straffbestämmelserna för olika kategorier av brott utfärdats. De strängaste straffen gälla givetvis för det s.k. rattfylleriet, där tukthusstraff upp till 3 år kan förekomma. Rattfylleribrottet har dessutom preciserats på ett mera verklighetsbetonat sätt i det där stadgas att trafikant, som är "drucken eller påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel", kan fällas till straff för rattfylleri.

I 10 § stadgas om återkallande av körkort. Den oklarhet som tidigare rått beträffande vilken myndighet, som skall återkalla k kort, då en trafikant dömts till straff vid domstol, torde numera ha eliminerats. Sålunda stadgas nu att domstol vid dömande av motorfordonsförare till straff enligt 6 § 2 mom. (vårdslös körni eller 8 § 1 eller 3 mom. (rattfylleri och kvalificerat rattfyller skall förklara körtillståndet förverkat och föreskriva den tid, inom vars förlopp nytt körkort icke må beviljas. Annat återkallande av körtillstånd kan fortfarande förekomma, men härom skall stadgas i förordning.

Enligt 11 § skall motordriven anordning likställas med motorf don i lagens mening. Till sådana anordningar hör de jordbearbetningsmaskiner av olika slag som med motorers hjälp kan röra sig på väg, givetvis traktor, och också andra maskiner som kunna rö sig på väg, såsom kapsågar, kompressorer m.m. Avsikten är att förordning närmare bestämma om de lättnader, som gälla beträffa sådana anordningar.

Övergången till systemet med verkställighetsförordning medf detta fall speciella svårigheter med tanke på stadgandenas ikr trädande. Stadgandena om frihetsstraff i rikets nya lag om vä

fik träda i kraft i landskapet den 1 december detta år. I övrigt äger rikets lag icke tillämpning här, varför stadgandena om bötesstraff och om indragning av körkort komma att träda i kraft vid landskapslagens publicering eller vid eventuell annan särskilt bestämd tidpunkt. Landskapslagen återigen upphäver blott några få stadganden i 1949 års landskapslag, varför de övriga stadgandena i den sistnämnda lagen borde stå kvar till dess landskapsförordning utfärdas. Landskapsstyrelsen föreslår därför att denna landskapslag skall träda i kraft omedelbart och upphäva de stadganden i 1949 års landskapslag, som stå i strid med den nya lagen, medan övriga stadganden skola upphävas i och med att verkställighetsförordningen utfärdas.

Med stöd av det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om vägtrafik i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Vid trafik på väg skola denna landskapslag och med stöd av den-

samma utfärdade stadganden och föreskrifter lända till efterrättel-
se.

Såsom väg anses allmän och enskild väg, gata, torg, gränd, gång-
bro och andra för den allmänna trafiken avsedda eller allmänt i tra-
fik använda vägar eller områden.

2 §.

Var, som trafikerar väg, skall iakttaga av omständigheterna på-
kallad omsorg och varsamhet till förekommande av skada samt för-
hålla sig så, att han icke onödigtvis hindrar eller stör trafiken,
ej heller för fara utsätter andra eller oskäligt stör andra, som
bo eller uppehålla sig vid vägen. Han bör efterfölja vid vägen
uppsatta trafikmärken samt av polis, besiktningsman eller annan
trafikövervakare meddelade anvisningar för ordnande av trafiken
och omedelbart stanna på tecken av dem.

3 §.

Har vägtrafikant med eller utan skuld varit delaktig i trafik-
olycka, bör han omedelbart stanna och efter bästa förmåga bistå
skadade och i övrigt deltaga i de åtgärder, till vilka olyckan ä-
ver anledning. Vederbörande äro skyldiga att på anfordran för
randra uppgiva sina namn och adresser samt att lämna uppgifter

händelsen.

Har någon till följd av trafikolycka försatts i sådant till-
stånd, att det är nödvändigt, att han omedelbart transporteras i
och för erhållande av vård, är varje förare av fordon skyldig att
verkställa sådan transport.

4 §.

Fordon och anordning, som användas i vägtrafik, böra i avseende
å konstruktion, skick, utrustning och belastning vara sådana, att
man tryggt kan röra sig med dem och att de även för övrigt lämpa
sig för trafik.

5 §.

Motorfordon skall framföras endast med vederbörligt tillstånd
(körkort).

Ingen må utan vederbörligt tillstånd föra motorfordon eller
meddela undervisning i körning med sådant fordon, därest icke i
landskapsförordning annorlunda stadgas. Ej heller må någon utan
tillstånd utöva yrkesmässig motorfordonstrafik. Förenämnda till-
stånd meddelas för viss tid och må, då anledning därtill förekom-
mer, återkallas helt och hållet eller för viss tid.

Genom landskapsförordning må likväl stadgas, när traktor må an-

vändas för varutransport utan trafiktillstånd.

6 §.

Brister vägtrafikant i den omsorg och varsamhet, som till förekommande av olycka betingas av omständigheterna, och är oaktsamheten icke ringa, dömes för ovarsamhet i trafik till böter eller fängelse i högst 3 månader.

Där någon vid förandet av motorfordon gör sig skyldig till grov vårdslöshet eller visar uppenbar likgiltighet för andra människors säkerhet eller egendom, dömes för grov ovarsamhet i trafik till fängelse eller tukthus i högst ~~2~~ två år.

7 §.

Hindrar eller stör någon onödigtvis i väsentlig mån trafik på väg, straffes, där ej gärningen är belagd med straff enligt 6 §, med böter.

8 §.

Var, som vid framförandet av motorfordon inom område, som avses i 1 §, eller annorstädes är drucken eller påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, dömes till fängelse eller till tukthus i högst ~~3~~ tre år eller, då brottet icke förorsakat fara för den allmänna trafiksäkerheten och omständigheterna även eljest äro synnerligen

mildrande, till böter.

Överlåter ägare eller innehavare av motorfordon eller den, som använder detsamma, fordonet att brukas av person, som är uppenbart drucken eller, såvitt han har sig bekant, påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, straffes överlåtaren med fängelse eller böter.

Har någon i fall, som avses i 1 mom., genom vårdslöshet eller oaktsamhet vållat, att annan person dött eller tillfogats svår kroppsskada, skall dessutom tillämpas vad i 21 kap. 10 § strafflagen är stadgat, dock så, att straffet, då omständigheterna äro försvårande, må höjas för dödsförvållande till tukthus i högst ~~8~~ åtta år och för vållande av svår kroppsskada till tukthus i högst ~~6~~ sex år.

9 §.

Var, som annars än i de i 6-8 §§ nämnda fallen överträder denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade stadganden eller bestämmelser, straffes med böter eller fängelse i högst ~~3~~ tre månader.

10 §.

Har förare av motorfordon gjort sig skyldig till i 6 § 2 mom.

eller 8 § 1 eller 3 mom. åsyftat brott, skall domstolen förklara körtillståndet förverkat och föreskriva den tid, inom vars förlopp nytt körtillstånd icke må beviljas. Domstolens utslag går till denna del i verkställighet, ändå att det överklagats. På polismyndighet ankommer att temporärt återkalla körtillstånd, till dess domstolens utslag avkunnats.

Genom landskapsförordning stadgas, när körtillstånd annars skall återkallas.

Då person, som innehar körtillstånd, dömts till straff för överträdelse av denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, skall domstolen meddela om utslaget till den myndighet, som utfärdat körtillståndet.

11 §.

Vad ovan sagts om motorfordon, gäller även motordriven anordning.

12 §.

Närmare stadganden angående tillämpningen av denna landskapslag utfärdas genom landskapsförordning.

13 §.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft, och genom densamma

upphäves landskapslagen den 5 april 1949 om trafik med motorfordon i landskapet Åland (13/49) till de delar den sistnämnda landskapslagen står i strid med denna landskapslag. Sedan landskapsförordning angående verkställigheten av denna landskapslag utfärdats upphöra samtliga i landskapslagen den 5 april 1949 om trafik med motorfordon i landskapet Åland ingående stadganden att gälla.

Mariehamn, den 24 oktober 1957.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson.

Landskapssekreterare

Rolf Sundman.